

Nr 279

(Lika lydande med motion nr 239 i Första kammaren)

Av herr **Henningsson m. fl.**, om förbättrad pension åt handikappade.

Under de senare åren har betydande förbättringar inträffat för dem som i ett eller annat avseende måste räknas till de handikappade. Från regering och riksdag har man i flera avseenden klart givit uttryck för den meningen att de som berövats tillgången av god hälsa och en frisk kropp bör stödjas så att de upplever likvärdiga levnadsförhållanden med dem som är fullt arbetsföra. I den meningen har man försökt att ge möjligheter för så många som möjligt att få en sysselsättning som är avpassad till varje individs arbetsförmåga. I dessa ansträngningar har betydelsefulla resultat uppnåtts.

Men det finnes likväl kvar kategorier av handikappade som inte kan hjälpas den vägen. Vi åsyftar dem som vid födseln har eller i unga år ådragit sig så grava handikapp att deras egen försörjning genom arbete är omöjlig.

Denna kategori har för sin försörjning endast att lita till en pension redan från 16-årsåldern med samma ersättning som ålderspensionären. Dessa regler gäller i dag.

Även om man menar att man därmed har skapat likställighet må det framhållas att man tappat bort betydelsefulla fakta. Huvuddelen av våra ålderspensionärer har ett långt arbetsliv bakom sig; år varunder man fått tillgångar som möjliggjort anskaffning av möbler, husgeråd, radio, TV, ja, en mängd tillbehör som har gjort livet lättare att leva och som när pensionsåren inträder är en betydelsefull tillgång.

Den handikappade som kanske vistats på vårdinrättning i många av barndomsåren för att vid 16-årsåldern utskrivs såsom varande obotlig har aldrig haft möjlighet att genom egen arbetsinsats tidigare anskaffa nämnda attribut.

Samtidigt kan med full rätt sägas att de unga pensionärerna av naturliga skäl kan ha större anspråk för sitt liv än den friske pensionär som kan sägas ha levt sitt liv. En ung flicka har större anspråk på vad man kan kalla kroppsvård med allt vad detta innebär än motsvarande ålderspensionär. En ung pojke kan ha samma anspråk, och båda kategorierna har otvivelaktigt mera intresse för och därför större behov av mycket som den nya tekniken bjuder för underhållning och förströelse. Ingen kan förneka att deras behov härav är beaktansvärt. Höjden av de handikappades pen-

sioner har hitintills fått stanna på folkpensionsnivån, då något system för något slag av tilläggspension ännu inte har lösts men är under utredning.

Vi lämnar därför denna detalj åt sidan i avvaktan på utredningen men menar att någon form av stöd borde åstadkommas för just den kategori av handikappade som efter 16-årsåldern skall försöka att ordna sin egen tillvaro. Ett visst fast belopp ligger nära till hands, men vi är inte nu beredda att föreslå något fixerat belopp, då så många faktorer kan tänkas inverka för fastställandet av ett sådant.

Vi hemställer därför,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om att motionen överlämnas till pensionsförsäkringskommittén för beaktande.

Stockholm den 22 januari 1970

Einar Henningsson (s)

Eric Svenning (s)

Börje Nilsson (s)
i Kristianstad

Hugo Bengtsson (s)
i Landskrona

Arvid Eskel (s)

Villiam Björk (s)
i Påarp
